

slag, hvis det kan gaa igjennem. Det skal ikke afholde mig fra at stemme for Loven; men jeg har ikke turdet være med til i mit Forslag at gjøre en saadan Fordring. Jeg skal slutte med den Bemærkning, at, efter de Udtalelser, vi have hørt saavel fra ærede Medlemmer fra den anden Side som navnlig af den ærede Indenrigsminister, kan man jo heller ikke i Nar have noget Haab om, at vi nu ville faae nogen Lov ud om dette Anliggende; men det har ikke kunnet afholde mig fra, da Lovforslaget forelaa, at gjøre, hvad jeg formaade, og hvad jeg troede var rigtigt, for at faae Loven saa god som mulig. Jeg anbefaler fremdeles mit Forslag og maa fuldstændig overlade ærede Medlemmer at bedømme, hvor vidt de finde dette Forslag bedre eller ringere end det, der er stillet af de ærede Forslagsstillere. Jeg anbefaler at stemme for mit Forslag, og jeg ser det gjerne vedtaget, — det er en Selvejlsøge — men skulde det falde, vil min Sorg ikke være saa meget stor, da jeg tror, vi faae lige saa lidt ud af de ærede Forslagsstilleres Forslag som af mit.

Kl. Berntsen: Jeg skal ikke videre forlænge denne Diskussion, da jeg i Et og Alt kan henholde mig til, hvad der er udtalt af min ærede Medforslagsstiller (S. Holm), og forøvrigt er jeg enig med den ærede Minister i, at en fortsat Behandling neppe vil bgyde de modsatte Anskuelser nærmere til hinanden. Naar jeg har begjæret Ordet, er det blot for at nedlægge en Indsigelse imod en Udtalelse af den sidste ærede Taler, som nemlig paastod, at Forslagsstillerne havde i Lovforslaget indirekte godkjendt Berettigelsen til Opmaals Ydelse. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan fremsætte en saadan Paastand, naar det i Lovforslagets § 1 udtrykkelig hedder: „Det paa sine Steder ybde Opmaal tages ikke med ved Beregningen af Tiendens Sjørrelse, naar den svares i Penge.“ Og jeg kan til yderligere Beroligelse for det ærede Medlem forsikre ham, at, hvis Lovforslaget, naar det foreligger til endelig Vedtagelse, skulde indeholde en Bestemmelse om, at Tiendeyberne, naar de i Stedet for at yde Tiende in natura betale Tienden med Penge, tillige skulde betale for Opmaal, skal jeg stemme mod Forslaget.

S. Holm: Jeg skal heller ikke forlænge Forhandlingen synderlig, men der er faldet et Par Udtalelser, som det dog maa være mig tilladt at svare paa. Til det ærede Medlem for Solbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) skal

jeg bemærke, at de to Kapitelstakter ganske vist ikke ville faae Noget direkte med hinanden at gjøre, men at det paa den anden Side forekommer mig klart, at alle de, der sit deres Løn eller Afgifter efter den almindelige Stiftskapitelstakt, vilde finde Grund til Misfornøjelse, naar de faae, at der bestod en anden Kapitelstakt, der syntes dem retsfærdigere, og som navnlig syntes at ville give dem mere i Indtægt for deres Løn og Afgifter. Jeg tror ikke, som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hviid), at Menneffene i Almindelighed stille sig saaledes til hinanden, at de glæde sig over, at en Anden faar Mere, naar de selv faae for Lidt. Det er vist meget sjældent at træffe saadanne uegennyttige Folk. Sjøvrigt kan jeg overfor det ærede Medlem for Solbæk Amts 5te Valgkreds henholde mig til, hvad min ærede Medforslagsstiller (Berntsen) i dette Dieblit udtalte. Jeg vil blot gjøre en enkelt Tilspøining. Det ærede Medlem spurgte, hvad det er, Kommissionen skulde give Godtgjørelse for, naar det ikke er Opmaalet. Det forekommer mig at være klart efter den hele Forhandling, at de skulde give midlertidig Godtgjørelse for den høiere Pris, som vedkommende Tiendetagerne muligvis have faaet i de senere Aar, i et Tidsrum af 10 Aar. Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) skal jeg indrømme, at § 2 ret rimelig kan forstaas saaledes, som det ærede Medlem gjorde gjældende, og i den Henseende skal jeg ikke komme med nogen yderligere Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at der ikke tjenes Noget af Tiendeyberne. Jeg vil derimod stille det, at der maa heller ikke ved en saadan Ordning tjenes noget af Tiendetagerne, og det forekommer mig, at, hvis vi vilde holde paa, at Opmaalet skal svares, ogsaa naar der er Tale om Penge, vil Tiendetagerne derved komme til at tjene. Derfor er det, at vi have foreslaaet, at det skulde falde bort, netop for at gjøre den samme Ret og Skjel, som Lovgivningen altid har villet gjøre i dette Forhold. At Staten har Ret til at forandre Ydelsesmaaden, vil det ærede Medlem neppe benegte. Sa, han kan ikke engang gjøre det, thi saa maatte det være galt, hvad Lovgivningen har gjort baade i 1810 og 1852. At det er en ganske selvsjælgelig Sag, at Opmaalet skulde svares, naar der sker Eksekution, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i, for jeg tror nok, man kan gaa ud fra, at Ministeriet er den Myndighed, der har bedst Kjenndskab til disse Sager, og naar Ministeriet i den tidligere omtalte Ministerfrivelse